

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Witzl Péter ügyvéd által képviselt felperesnek, a jogi igazgató által képviselt Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa [1088 Budapest, Reviczky u. 5., hiv. szám: ...] alperes ellen műsorszolgáltatási jogosultság tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - melybe a ... vezető tisztségviselő által képviselt Felperesi beavatkozó a felperes pernyertessége érdekében beavatkozott - az alulírott helyen 2012. évi október hó 3. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20 000 (azaz húszezer) forint perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 30 000 (azaz harmincezer) forint kereseti illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperes a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 52. §-ának (1) bekezdése alapján 2011. szeptember 2. napján közzétett Pályázati Felhívással a ... körzeti rádiós médiaszolgáltatási lehetőség hasznosítására megindított pályázati eljárásban 2012. július 27. napján meghozott .. számú határozatában megállapította, hogy a pályázati eljárás az Mttv. 62. §-ának (1) bekezdés a) pontja és a (2) bekezdés alapján eredménytelen, tekintettel arra, hogy a pályázók - így a felperes - pályázati ajánlata alakilag érvénytelen. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperes pályázati anyagának az Mttv. 57. §-ának (1) bekezdése szerinti vizsgálata során

észlelte, hogy az nem felel meg a Pályázati Felhívás valamennyi követelményének, ezért az Mttv. 57. §-ának (3) bekezdése alapján hiánypótlásra hívta fel, amelynek a felperes eleget is tett. Ennek következtében az alperes a ... számú döntésével a felperest pályázati nyilvántartásba vette. Ezt követően a Médiatanács az Mttv. 58. §-ának (3) bekezdése alapján folytatott vizsgálat során megállapította, hogy a felperes nem látta el pályázati ajánlatának valamennyi oldalát folyamatos oldalszámozással, csupán az ajánlat lapjait számozta. A pályázó továbbá nem írta alá az alaki érvényességi feltételek körében meghatározottak szerint az ajánlat minden oldalát, ugyanis a lapok hátoldalán egyáltalán nem szerepelt aláírás, míg a pályázó által oldalszámozott oldalakon nem cégszerű aláírás szerepelt, csupán a vezető tisztségviselő egyszerű aláírása. A felperes által csatolt aláírási címpéldány ugyanakkor úgy rendelkezik, hogy a társaság ügyvezetője a társaságot akként jegyzi, hogy a cég előírt, előnyomott vagy nyomtatott elnevezéséhez a teljes nevét önállóan írja. Ezen felül a pályázati ajánlat utolsó lapjának hátoldalán található egyszer ragasztható címkén cégszerű aláírás helyett szintén csupán az ügyvezető egyszerű aláírása szerepel. Az alperes mindezek alapján megállapította, hogy a felperes pályázati anyaga az Mttv. 57. §-ának (2) bekezdés b) és d) pontjai szerint alakilag érvénytelen, tekintettel arra, hogy nem felel meg a Pályázati Felhívás 1.10.4.7., 1.10.4.8. és 2.1. pontjaiban meghatározott formai feltételeknek. Az Mttv. 57. §-ának (3) bekezdése szerint ezen formai érvényességi feltételek hiánya esetén hiánypótlásnak nincs helye.

A felperes keresetet terjesztett elő az alperes ... számú határozatának bírósági felülvizsgálata iránt, kérve az alperesi határozat 1. és 3. pontjának hatályon kívül helyezését és az alperes új határozat hozatalára, a felperest a pályázat nyertesének kimondására való kötelezését.

Előadta, hogy az alperes határozatában pontatlanul idézte a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 9. §-ának (1) bekezdését, mely 2007. szeptember 1. napjától módosult, ennek megfelelően már nem kötelező a cégbejegyzési és változásbejegyzési kérelmekhez mellékelni az aláírási címpéldányt, így a felperesi vezető tisztségviselő cégjegyzésére, illetve annak formájára vonatkozóan már nem alkalmazandó a régi szabály, amely szerint az aláírási címpéldánynak megfelelően kell aláírnia az ügyvezetőnek. A folyamatos oldalszámozással kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a pályázati felhívás nem tartalmazott olyan alaki feltételt, amely szerint egy lap mindkét oldalára kellene nyomtatni, és olyat se, hogy amennyiben nem hátoldalasan kerül leadásra az ajánlat, úgy az üres hátoldalakat is sorszámozni kell és azokat is alá kell írni. Ez a csatolandó dokumentumok és az elektronikus példányok esetében megvalósíthatatlan is lett volna. A pályázati ajánlatát, így a teljes dokumentációt folyamatos sorszámozással látta el, az üres hátoldalak viszont nem, hiszen ez teljesen értelmetlen lett volna; az ügyvezető pedig valamennyi oldalt megfelelően ellátta az aláírásával. Álláspontja szerint az Ajánlata alakilag és tartalmilag is érvényes.

Az alperes érdemi nyilatkozatában a kereset elutasítását kérte, hivatkozással arra, hogy a felhívás 2.4.1.10. b) pontja előírja, hogy az ajánlathoz csatolni kell a vezető tisztségviselő közjegyző által készített eredeti aláírási címpéldányát; ennek a felperes eleget is tett. Kifejtette, hogy a felperes által hivatkozott jogszabály-módosítás valóban nem teszi kötelezővé a cég bejegyzéséhez aláírási címpéldány csatolását, de ennek csak a cégbíróság előtti eljárás során van jelentősége. Az oldalszámozással kapcsolatosan előadta, hogy a felhívás egyértelműen tartalmazza az ajánlat eredeti példányának alaki követelményeit, ehhez képest a felperes bizonyítékok megjelölése nélkül, általánosságban hivatkozott arra, hogy az üres oldalak nem minősülnek oldalnak; ilyen szűkítő értelmezést sem az Mttv., sem a felhívás nem tartalmaz. Álláspontjának alátámasztására a Fővárosi Ítéltábla 2.K.27.053/2012/20. számú ítéletére is hivatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla a 2012. október 3. napján kelt 2.K.27.489/2012/4-I. számú végzésével a Felperesi beavatkozóperbe való beavatkozását - a felperes pernyertességének előmozdítása végett - megengedte.

A felperesi beavatkozó nyilatkozatában arra utalt, hogy az alperes határozata az oldalszámozás vonatkozásában nem valós indokok alapján rendelkezett az elutasításról.

A felperes keresete nem alapos.

A per tárgya az alperesi határozat felperesi ajánlat érvénytelenségét és a pályázati eljárás eredménytelenségét megállapító rendelkezésének a felülvizsgálata. A közigazgatási határozatot a Fővárosi Ítéltábla az Mttv. 62. § (5) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezete szerinti közigazgatási perben, a Pp. 339/A. §-a alapján, a meghozatalakor alkalmazott jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálta felül. A per tárgyán kívül eső, a nyilvántartásba vételről hozott döntés jogszerűségét a jelen perben a bíróság nem ítélt meg, azt csak abból a szempontból vizsgálhatta, hogy az abban foglaltaktól eltérő döntés az ügy érdemére, a vizsgálandó határozat jogszerűségére kihatott-e.

Előjáróban utalni kíván a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy az alperes az Mttv. 57-62. §-ai által szabályozott eljárás eredményeképpen köt hatósági szerződést a nyertessé nyilvánított pályázóval. Az Mttv. a műsorszolgáltatási jogosultság pályázat útján való elnyerésével kapcsolatos pályázati eljárásra a Ket. rendelkezéseit, a speciális rendelkezésekbe foglalt eltérésekkel rendeli alkalmazni (Mttv. 48. § (2) bek.). A pályázati eljárás során ezért elsődlegesen azokat a különös eljárási szabályokat kell figyelembe venni, amelyeket erre nézve az Mttv. meghatározott. Ilyen különös, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) általános rendelkezéseihez képest speciális törvényi rendelkezéseket, eljárási szabályokat fogalmaznak meg az Mttv. 58. és 59. §-ai.

Az Mttv. 58. §-ának (1) bekezdése értelmében a Médiatanács az alakilag érvényes pályázati ajánlatot benyújtó pályázókat - a benyújtási határidő lejártától számított negyvenöt napon belül - hatósági nyilvántartásba veszi. A pályázati nyilvántartásba vétel célja a Pályázati Ajánlat alakiságának vizsgálata, alaki érvényesség esetén a pályázó hatósági nyilvántartásba vétele, és ekként az ügyféli minőségének deklarálása. Az Mttv. 59. §-ának (1) bekezdése a pályázat értékelését, a (2) bekezdés a hiánypótlást, a (3) bekezdés a tartalmi érvénytelenséget szabályozza, míg a (4) bekezdés a tartalmi érvénytelenség megállapítását az eljárást lezáró döntésre utalja.

Mindebből látható, hogy az Mttv. a pályázatok alaki és tartalmi vizsgálatánál olyan törvényi szabályozást alakított ki, amely két eljárási szakaszt ölel fel. Míg az Mttv. 58. §-a nyilvántartásba vételi eljárást, alaki vizsgálatot jelent, addig az Mttv. 59. §-a a pályázati ajánlat egyedi elemeinek és összességének tartalmi értékelését jelenti. A két eljárási szakasz közötti törvényi kapcsolatot az Mttv. 58. §-ának (3) bekezdése határozza meg, amely szerint ha a Médiatanács az alaki érvénytelenségi okot a pályázati nyilvántartásba vételt követően, a Pályázati Ajánlat érdemi elbírálása során észleli, a pályázat alaki érvénytelenségét külön végzéssel nem állapítja meg, a pályázat érvénytelenségét a pályázati eljárást lezáró döntésébe foglalja. Ez a rendelkezés törvényi felhatalmazás arra, hogy az alperes a nyilvántartásba vételt követően is vizsgálja a Pályázati Ajánlat alaki érvényességét, és az alaki érvénytelenséghez fűződő törvényi következményt az érdemi határozatában levonja. A nyilvántartásba vételhez ezért nem fűződik olyan joghatás, amely utóbb az alaki hibák vizsgálatát kizárná. Az Mttv. 58. §-ának (3) bekezdése alapján ezért a nyilvántartásba vételt követően észlelt alaki hiba miatti érvénytelenség határozattal történő megállapítása nem értelmezhető a Ket. 114. §-ának (1) bekezdés szerinti saját hatáskörben hozott módosító döntésnek.

Az Mttv. 52. §-ának (2) bekezdése meghatározza a pályázati felhívás kötelező alaki és tartalmi elemeit, míg a (3) bekezdés szerinti további feltételek kiírása lehetőség. A pályázati felhívást a Médiatanács a törvény kötelező elemei, illetőleg az Mttv. által különösen meghatározott pályázati feltételek figyelembevételével maga alakítja ki, ekként a pályázati kiírások egyediek. Az alperes az Mttv. keretei között szabadon határozhatja meg a pályázati felhívás egyes elemeit, ennek során a pályázóval, illetve a pályázattal szemben tartalmi és formai követelményeket egyaránt támaszthat. Csak az az ajánlat minősül érvényesnek, amelyik maradéktalanul megfelel a pályázati felhívás követelményeinek. Éppen ezért a pályázati ajánlat tartalmi és formai megítélésénél magát a kiírást kell alapul venni. A Pályázati Felhívás egyedi jellege miatt, annak törvényben meghatározott kötelező elemei ellenére sem lehet általános mércét adni arra, hogy adott Pályázati Felhívásnak az arra benyújtott Pályázati Ajánlat milyen követelmények teljesülése esetén felel meg vagy sem. Minden ügyben egyedi vizsgálatot igényel az, hogy a Pályázati Ajánlat megfelel-e a törvény, illetőleg a Pályázati Felhívásban támasztott alaki, valamint tartalmi érvényességi feltételeknek. A Fővárosi Ítéltáblának is egyedileg kellett ezért megvizsgálnia a felhívás alapján az ajánlat releváns részeit és ez alapján dönteni az alperesi határozat jogszerűségéről.

Az ajánlati kötöttség miatt sem a pályázat kiírójának, sem a pályázónak nincs lehetősége arra, hogy a Pályázati Felhívásban megjelent feltételeket átértelmezze. A közzétett pályázati felhívás rendelkezéseit az alperes akkor is köteles betartani, ha utóbb észleli, hogy az előírt követelmény indokolatlan vagy nem fedi a valós szándékát. A pályázati ajánlat alaki követelményei garanciális jellegű előírások, a hitelességet, az eredetiséget, az utólagos megbontás lehetőségének kizárását stb. célozzák. Éppen ezért az alaki feltételeket sem szűken, sem tágan értelmezni nem lehet. Miután az Mttv. az általa meghatározott formai, alaki követelmények mindegyikéhez érvénytelenségi jogkövetkezményt fűz, nincs lehetőség a formai hiba súlyának mérlegelésére sem, így nem lehet eltekinteni a formai követelményeknek meg nem felelő pályázati ajánlat felhívás szerinti értékelésétől akkor sem, ha a formai hiba érdektelen, tartalmat nem befolyásoló, szükségtelen, avagy egyenesen értelmetlen feltétel volt. Az ajánlati kötöttség fennállása miatt a perbeli esetben sem lehetett eltekinteni a pályázati felhívás adott - egyébként nyilvánvaló - tartalmától.

Az eredeti, papír alapú ajánlatot alkotó egyes lapok hátoldala üres, a felperes a folyamatos oldalszámozáskor a pályázat üres oldalait nem vette figyelembe. Az Mttv. idézett rendelkezései alapján az alperes az Mttv. keretei között szabadon határozta meg a Pályázati Felhívás egyes elemeit, köztük az 1.10.4.7. pont alapján azt a formai követelményt, hogy a Pályázati Ajánlat minden oldalát folyamatos oldalszámozással kell ellátni. Az így meghatározott oldalszámozási metódus az, amelyhez mind a felperes, mind az alperes kötve volt. Értelemszerű, hogy az ajánlatot alkotó lapoknak két oldala van, a kiírás pedig világosan, egyértelműen az oldalak, és minden oldal folyamatos sorszámozását követelte meg. A Pályázati Felhívás 1.10.4.7. és az 1.10.4.8. pontjainak összevetéséből is látható, hogy a kiírási feltételek meghatározásakor az alperes tudatosan használta az oldal, illetőleg a lap megkülönböztetést. Ezt a formai előírást tovább nem részletezte, ahhoz semmilyen más feltételt nem rendelt hozzá, ezért nem lehetett célszerűségi szempontok alapján utólag úgy értelmezni, hogy a tényszerűen létező, de üres, információt nem tartalmazó oldalak számozásának elhagyása nem érinti a folyamatos sorszámozás követelményének teljesülését. Önmagában az a körülmény, hogy egy üres oldal sorszámozása, az üres oldal cégszerű aláírása szükségtelen, mert ezek az oldalak a pályázat szempontjából lényegi elemet, információt nem hordoznak, a felhíváshoz való kötöttség miatt nem adhatott felmentést sem az alperes számára arra, hogy a pályázati feltételek formai rendelkezésének megtartását vizsgálja, sem a felperesnek arra, hogy az előírásnak megfelelő pályázatot nyújtson be. A felperesnek valamennyi formai elvárást teljesítenie kellett volna, így az ajánlat minden oldalát, azaz annak az üres oldalait is folyamatos oldalszámozással kellett volna ellátnia. Helyesen állapította meg ezért az alperes azt, hogy a felperes ajánlata nem felelt meg a Felhívás 1.10.4.7. pont szerinti formai követelménynek, így az a Felhívás 1.10.6.1. b) pontja, illetőleg az Mttv. 57. §-ának (2) bekezdés b) pontja alapján ez okból érvénytelen.

Kétségtelen, hogy a Pályázati Felhívás 1.10.4.8. pontja előírta, hogy az egyszer ragasztható címkét cégszerűen, vagy meghatalmazással igazolt képviselő útján kellett aláírni. A felperes által a Pályázati Ajánlathoz csatolt aláírási címpéldány szerint az ügyvezető a céget akként jegyzi, hogy annak előírt, előnyomott vagy nyomtatott elnevezéséhez a teljes nevét önállóan írja. A felperesi gazdasági társaság cégszerű aláírása tehát nem pusztán a cégjegyzésre jogosult személy aláírásából áll, hanem ahhoz közvetlenül hozzákapcsolódik a társaság cégneve is. Ez a pályázó cégjegyzése szerinti aláírás. A fentiekre tekintettel a felhívás cégszerű aláírással vonatkozó követelményével kapcsolatban teljesen irreleváns a felperes által hivatkozott - kizárólag a cégeljárásra irányadó - jogszabályi módosítás és az is, hogy a felperes hivatkozása szerint a cégeljáráshoz 2007. szeptember 1. napjától már nem kötelezően beadandó melléklet az aláírási címpéldány.

A Felhívás előírást tartalmazott arra nézve is, hogy a pályázati ajánlatot a pályázati felhívás mellékletét képező formanyomtatvány értelemszerű kitöltésével, a pályázati felhívás által előírt nyilatkozatok megtételével és a pályázati felhívás által megadott mellékletek csatolásával, az alaki követelmények betartásával a megadott formában és szerkezetben, a dátum feltüntetésével és cégszerű aláírással kell benyújtani. A pályázónak a Pályázati Ajánlat eredeti példányát alkotó valamennyi okiratot, szerződést, vagy egyéb iratot, dokumentumot a Pályázati Felhívásban meghatározott formában kellett benyújtania, illetőleg valamennyi dokumentum minden oldalát eredetiben aláírni, továbbá a nyilatkozatokat, vagy egyéb dokumentumokat a cégjegyzés szabályai szerint aláírva benyújtani. A Fővárosi Ítélőtábla a jogsértés megítélésénél az alperessel egyezően jelentőséget tulajdonított a Pályázati Felhívás értelmező rendelkezéseinek, amelyek szerint a Pályázati Ajánlat a Pályázati Felhívásra benyújtott teljes dokumentációt, ajánlattételt jelenti. Az alperes a felhívásban alkalmazott „dokumentum” fogalom pontos tartalmát nem határozta meg, és nem sorolta fel, hogy az ajánlat mely részei minősülnek dokumentumnak és melyek nem; ezt a megfogalmazást következetes megkülönböztetés nélkül használta a felhívás különböző helyein. Kizáró-, szűkítő- vagy értelmező rendelkezés hiányában ezért a dokumentum kifejezés az ajánlat részét képező valamennyi iratot, így a nyilatkozatokat és az egyéb iratokat is magában foglalja, függetlenül annak kiállítójától. Megkülönböztetett szabályozás hiányában a pályázati ajánlat minden dokumentumára, azaz minden oldalára vonatkozott az aláírási, mégpedig a cégszerű aláírási kötelezettség. Amennyiben a Pályázati Felhívás a teljes felhívást jelenti, annak teljes terjedelmével és mellékleteivel, esetleg módosításával együtt, - és ha a Pályázati Ajánlat a felhívásra benyújtott teljes dokumentációt, ajánlattételt kell, hogy jelentse - nem lehet más következtetésre jutni, mint arra, hogy a felperes ajánlata akkor felelt volna meg a formai feltételeknek, ha az ajánlat minden oldalát (ide értve a mellékletek aláírását is, függetlenül attól, hogy azok harmadik személytől származnak) a csatolt aláírási címpéldány szerint jegyzi. Azzal, hogy a felperes az üres oldalakat nem oldalszámozta és nem írta alá, illetőleg az alperesi határozatban nevesítetten felsorolt mellékleteket sem írta alá cégszerűen, olyan ajánlatot tett, amely - a Fővárosi Ítélőtábla álláspontja szerint kétséget kizáróan - nem felelt meg az ajánlattal szemben támasztott alaki érvényességi feltételeknek. Alappal állapította

meg ezért az alperes, hogy a felperes ajánlata az Mttv. 57. §-ának (2) bekezdés d) pontja alapján is alakilag érvénytelen, mert formailag nem felelt meg a felhívásban meghatározott, az aláírásra vonatkozó feltételnek.

Az Mttv. 62. §-ának (2) bekezdése kimondja, hogy eredménytelen a pályázati eljárás, amennyiben valamennyi benyújtott pályázati ajánlat alaki vagy tartalmi szempontból érvénytelen. A beavatkozó a határozatnak a reá vonatkozó (az ő pályázati ajánlatának az alaki érvénytelenségét megállapító) rendelkezését keresettel nem támadta, míg a felperes pályázati ajánlatának alaki érvénytelenségéről a fentiekben foglalt állást az ítélőtábla. Ily módon nincs olyan pályázati ajánlat - a perbeli felhívással összefüggésben - amely alaki (és tartalmi) szempontból ne lenne érvénytelen. Ezért a pályázati eljárás eredménytelenségét megállapító határozati rendelkezés sem jogsértő. Mindezek alapján a Fővárosi Ítélőtábla megállapította, hogy az alperes keresettel támadott közigazgatási határozata jogszerű, ezért a felperes alaptalan keresetét a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján elutasította.

A felperes keresete nem vezetett eredményre, ezért az alperest megillető - a Pp. 75. §-ának (1) és (2) bekezdése valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (6) bekezdése szerinti összegű - perköltség viselésére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése, míg a kereseti illeték viselésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. §-ának (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján kötelezte őt az ítélőtábla.

Az ítélet elleni jogorvoslat lehetőségét az Mttv. 62. §-ának (6) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2012. évi október hó 3. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke,
bíró,
dr. Bacsa Andrea s.k. bíró

dr. Rácz Krisztina s.k. előadó

A kiadmány hitelül: